

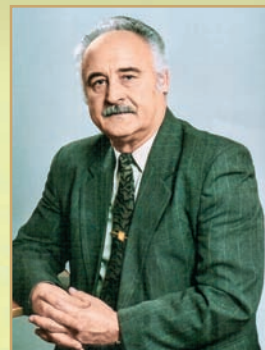
*Доктор сільськогосподарських наук, професор,
член-кореспондент НААН*

Народився 5 січня 1937 р. в с. Перегонівці Підвисоцького району (нині — Голованівський) на Кіровоградщині. Наукова діяльність М. Д. Березовського тісно пов'язана з Інститутом свинарства і АПВ НААН, у якому він працює з 1968 р. Починаючи з 1968 р., основним напрямом досліджень ученого є селекція великої білої породи свиней, а підсумком — створення і апробація трьох великих селекційних досягнень: внутрішньопородних типів УВБ-1 (1985), УВБ-2 (1994), УВБ-3 (2010) і в їх структурі 8 заводських типів, 18 заводських ліній і 33 заводські родини. Теоретична основа селекційного процесу під час створення різних генеалогічних структур — розроблений метод переважаючої селекції, що сприяє появі спеціалізованих типів свиней у межах однієї породи. Першим в інституті розпочав імуногенетичні дослідження, що пізніше стало підставою для заснування лабораторії генетики.

Автор понад 400 наукових праць. Формування наукової школи Микола Давидович розпочав у 1988 р. Підготував 20 аспірантів, 15 з яких захистили кандидатські дисертації. Керує написанням докторських дисертацій 2 науковців. За вагомих внесок у розвиток зоотехнічної науки і практики нагороджений орденом «Знак пошани», Почесними грамотами Південного відділення ВАСГНІЛ, УААН та НААН, Почесною грамотою Міністерства

БЕРЕЗОВСЬКИЙ Микола Давидович

**Випускник зоотехнічного
факультету (1962)
Головний науковий
співробітник Інституту
свинарства і АПВ НААН.
Заслужений зоотехнік України**

сільського господарства і продовольства України, Почесною грамотою Кабінету Міністрів України, трудовою відзнакою Міністерства аграрної політики України «Знак пошани», орденом «За заслуги» III ступеня, Почесною грамотою Міністерства аграрної політики України. Згідно з Указом Президії Верховної Ради УРСР, йому присвоєно почесне звання «Заслужений зоотехнік України».

Багато років є координатором робіт наукових установ НААН із питань селекції у свинарстві, а також головою ради по великій білій породі. Член 2 спеціалізованих вчених рад із захисту докторських і кандидатських дисертацій (в Інституті свинарства і АПВ НААН та НУБіП України); впродовж 3 років був членом ВАК України (2002–2004), є членом науково-технічної ради Міністерства аграрної політики та продовольства України, а також працює в комісії Міністерства з атестації суб'єктів племінного свинарства.

Народилася 29 листопада 1962 р. в с. Соболівка Теплицького району Вінницької області в сім'ї службовців — Рижій Олександра Григоровича (інженер) та Олени Іванівни (бухгалтер). Вибором майбутньої професії Валентина Олександрівна завдячує наполегливому батькові, який переконав доньку продовжити справу славного діда — агронома-селекціонера. Син, за татковим наполяганням, пішов стопами іншого діда — ветеринара. Так збулася батькова мрія про династію сільських інтелігентів.

У 1980–1985 рр. навчалася в ОСГП, де вчилася у справжніх професіоналів, серед яких: неординарний проф. Ф. К. Тихомиров, схожий на Паганелю в його ширшому захопленні ботанікою; професор О. І. Рижеева з її цікавими лекціями по селекції рослин; декан В. Ф. Цибульський, викладач агрохімії, якого часто побоювалися студенти, З. С. Чернишова, відомий фітопатолог, яка згодом стала наставницею Валентини.

Після закінчення інституту була аспіранткою альма-матер під керівництвом проф. О. І. Рижеевої. Кандидатською дисертацією на тему «Селекція на стійкість соняшнику до білої та сірої гнилей» виконувала в селекційно-генетичному інституті, захистила в 1990 р. З 1988 до 2004 р. працювала викладачем кафедри селекції, генетики та захисту рослин. Після роботи в інституті обіймала такі посади: агроном-консультант американського Проекту Аграрного Маркетингу; директор сільськогосподарської приватної агрофірми «Август»; агроном ТОВ «Кіссон»; агроном ТОВ «Агрооптима». Сьогодні — експерт

КОЦУР (Рижій) Валентина Олександрівна

**Випускниця
агрономічного
факультету (1985)**

**Технічний експерт
ТОВ «Байер»**

Кандидат біологічних наук, доцент

з технологій вирощування сільськогосподарських культур ТОВ «Байер».

ОДАУ Валентина Олександрівна вважає визначальним у своєму житті: у стінах цього вишу вона здобула освіту, стала викладачем, отримала великий науковий та практичний досвід, побувала на стажуванні в США, виграла трирічний грант на наукову роботу від американського університету Вірджинія ТЕХ, а також вийшла заміж за однокурсника Віктора, з яким виховує доньку Ірину.

І донині підтримує зв'язки з деякими викладачами рідного вишу та колишніми студентами, з якими зустрічається під час своїх робочих поїздок по господарствах.

Вважає, що батько вибрав для неї одну з найкращих професій у світі.